

har blot gjort opmærksom paa, at fordi et eller andet Sogneraad har nøjedes med at fremføre en bestemt Fordring, følger ingenlunde deraf, at det skulde være en Modstander af, at der paa andre Punkter skete Forandring i vedkommende Lov. Selve Tallene har jeg anført, før det ærede Medlem anførte dem, saa der er neppe Grund til at beskæftige sig nærmere dermed. Det bør dog fremhæves, at det ærede Medlem i sin sidste Opgørelse kun har talt om Sognekommunerne, medens jeg har taget Amsraad og Byraad med, og det ærede Medlem vil vistnok være paa det rene med, at det viser sig, at der paa visse Punkter er en meget betydelig Majoritet i Byraadene og Amsraadene med Hensyn til Kravene om bestemte Forandringer. Af Amsraadene have 12 krævet Tillægsprocenterne forhøje, af Byraadene have 43 krævet Grænsen for det frie Skøn forhøjet, og kun 1 Byraad har udtalt sig derimod. Det ærede Medlem sagde, at det havde været bedre at vente, til der forelaa Erklæringer, efter at de nye kommunale Raad havde tumlet med Sagen. Jeg tror, at dette vilde føre os noget langt ud i Fremtiden. Disse nye Erklæringer kunne være Grundlaget for mere omfattende Forandringer, men disse Forandringer indenfor Lovens Ramme paa Punkter, hvor der har vist sig en utvivlsom Trang dertil, hvad det ærede Medlem for øvrigt ikke bestrider, idet han har udtalt en lunken Tilslutning til Ønsket derom, tror jeg ikke, vi behøve at vente med.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde en stærk Lyst til at omkalfatre her, men han havde ikke set de store Omkalfatringer endnu. Med Hensyn til disse Lovforslag om Beskatning er det ganske ligefremme og simple, der er sket, det, at der fra Repræsentanter for de samvirkende Sogneraadsforeninger og Købstadforeningen er kommet Opfordring til en mere gennemgribende Revision. Jeg tror, at det ærede Medlem var med til det Møde, hvor det blev vedtaget, og formodentlig har han støttet dette Ønske. Saa har jeg svaret, at jeg var rede til her at arbejde sammen med vedkommende Repræsentanter.

Det ærede Medlem mente, at det ikke kunde nytte, at jeg beskikkede en Kommission; jeg kunde nemlig da sagtens faa Meningsfæller, der vilde slutte sig til alt, hvad der fremkom fra Ministeriet. Maa jeg dertil svare, at den Kommission, jeg har tænkt mig, havde jeg uægtelig tænkt mig for en meget væsentlig Del valgt af Repræsentationerne fra de vedkommende

Købstæder og Landkommuner. Det er det, Kravet er gaaet ud paa, det er det Ønske, der er fremkommet overfor mig, og det er dette Ønske, jeg har erklæret mig beredt til at opfylde, naar vi havde set Resultatet af denne Vinters Forhandlinger paa dette Omraade.

Endelig sagde det ærede Medlem, at jeg havde holdt et vidtstvævende Foredrag om Skatteregler for Militæret. Jeg har beskæftiget mig dermed i omtrent 2 eller 3 Minutter, og det lader til, at dette i det ærede Medlems Fantasi er blevet til et stort agitatorisk Foredrag. Saa maa i alt Fald Indholdet af disse faa Minutters Udtalelser have virket overvældende paa det ærede Medlem. For øvrigt er jeg tilbøjelig til at tro, hvis det skulde gøres op for Tingets strenge Ret, hvem af os to der mest bidrager til at forlænge Diskussionerne, at ikke alle ville frikende det ærede Medlem og kaste Skylden paa mig. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde rejst dette Spørgsmaal uden nogen Foranledning, saa vidt jeg forstod kun for at drage det ind her, til Trods for, at det slet ikke laa for til Behandling. Jeg skal dertil svare, at jeg kun talte om Spørgsmaalet om Militærets Skatteprocent som Svar paa en Udtalelse fra et Medlem, som havde udtalt et Ønske i Tilknytning til et Andragende, der er omdelt i Tinget, vistnok i Dag, fra Købstadforeningens Repræsentanter.

Endelig gjorde det ærede Medlem nogle elskværdige Bemærkninger til mig om, at jeg skulde passe paa ikke at blive uenig med Krigsministeren. Det ærede Medlem mente, at Ministrenes forskellige Opfattelser passende kunde drøftes i et Ministermøde. Jeg tror, det ærede Medlem ikke behøver at nære nogen Bekymring i saa Henseende. Der findes ifølge adskillige Blades Meddelelser en vis Uenighed mellem mig samt forskellige andre og Krigsministeren, men denne Uenighed eksisterer kun i vedkommende Blades Fantasi, og det vilde glæde mig, om det ærede Medlem vilde bidrage til at faa Troen paa denne Uenighed til at forsvinde. Krigsministeren og jeg ere enige om den Opfattelse af de i Sommer vedtagne militære Love, som jeg udtalte før, og som han udtalte her forleden Dag, da han sagde, at ethvert Medlem af Ministeriet, der havde siddet her paa det Tidspunkt, da disse Love blev vedtagne, vilde have stemt imod disse Love. Vi ere enige om det Standpunkt, som fra det radikale Venstres Side er blevet hævdet under hele Diskussionen.